

آیا در شمشیربازی احتمال مردن وجود دارد؟

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۴۰۰/۳/۲۶)

هدف از شمشیربازی ضربه زدن به شخص دیگری با یک شیء فلزی تیز می باشد. جرقه این ورزش از جنگ و دوئل های واقعی تا حد مرگ زده شده بود و طی سال های متمادی به رشد خود ادامه داده است. بنابراین تصور وجود خطر مردن یکی از حریف ها طبیعی است. حال ببینیم آیا چنین امکانی وجود دارد؟

در فیلم ها، مبارزه های با شمشیر اغلب بصورتی نمایش داده می شود که یک نفر تیغه شمشیر خود را به سینه حریف فرو می برد، آنگاه یک قطره قرمز رنگ از زیر فلز تیغه جاری می شود و در حالی که بازنده بدشانس پخش زمین می شود چند کلمه نامفهوم را زمزمه می کند. وقتی این صحنه روی صفحه نمایش ظاهر می شود چشم ها کاملاً خیره می شود. این تابلوی مرگ فجیع برای همه ما خیلی آشنا است. اما جای خوشبختی است که فیلم ها واقعی نیستند.

همه ما از هیجانان ورزشی که ذاتا در نشانه رفتن اسلحه به سمت انسان دیگر بدست می آید، و دیدن اینکه چه کسی می تواند فرد مقابل را به بهترین شکل ممکن شکست دهد، لذت می بریم. این هجوم آدرنالین برای همه خوشایند است و نوعی حس هیجان نشاط انگیز و فرح بخش در آن وجود دارد.

مرگ بر اثر شمشیربازی

در کل، هشت مورد وجود دارد که افرادی در مسابقات المپیک شمشیربازی مدرن کشته شده اند، که قدمت آن به بیش از صد و بیست سال قبل برمی گردد.

مشهورترین آنها **ولادیمیر اسمیرنوف** است که در مسابقات جهانی ۱۹۸۲ آسیب دید و بعداً به دلیل همان مصدومیت دار فانی را وداع گفت.

در نوزدهم ژوئیه ۱۹۸۲ در مسابقات قهرمانی جهان رُم ایتالیا، ولادیمیر اسمیرنوف فلوریست در حال بازی در برابر **ماتیاس بهر** شمشیرباز آلمانی غربی بود. اسمیرنوف قهرمان اسبق المپیک و ستاره این ورزش در روسیه بود. در طی همین مسابقه تیغه بهر شکست، از ماسک اسمیرنوف گذشت، و از او چشم وارد مغز او شد. اسمیرنوف پس از ۹ روز با زندگی وداع کرد.

اگرچه این تصادف دلخراش تقریباً چهل سال پیش اتفاق افتاده است، اما شنیدن آن لرزه به اندام هر شمشیرباز می اندازد. این یکی از غم انگیزترین اتفاقاتی است که در ورزش ما رخ داده است، و ما جز ابراز تأسف نمی توانیم کاری دیگری برای خانواده ایشان و کل جامعه شمشیربازی داشته باشیم. او یکی از بزرگ ترین شمشیربازهای شناخته شده زمان خود بود، که به طور گسترده ای مورد توجه قرار داشت. او در سال ۱۹۸۱ قهرمان جهان شده بود، و در مسابقه ای که باعث کشته شدنش شد، او در حال دفاع از عنوان خود بود.

غیر از این حادثه هولناک تقریباً هیچ مرگی در شمشیربازی شنیده نشده است، و اقداماتی که پس از این اتفاق انجام شد بهترین دلیل بر این امر است. به دنبال این رویداد، ایمن سازی شمشیربازی پیشرفت عمده ای پیدا کرد. یکی اینکه تیغه های فولاد کربنی بازنشسته شدند و تیغه های فولادی ماراجین جایگزین شده اند که احتمال شکستن آنها بسیار کمتر است و در صورت شکستن از عرض به دو نیمه تبدیل می شوند و نه در طول تیغه. ماده Kevlar (الیاف ضد گلوله) و انواع دیگر نایلون های بالستیک که در لوازم دفاعی نظامی استفاده می شود، در لباس شمشیربازی بافته می شود. ماسک های شمشیربازی به طور قابل توجهی قوی تر از قبل شده اند، قوانین ایمنی نیز تغییر کرده است، که همه و همه با هدف جلوگیری از تکرار این نوع حادثه تلخ می باشد.

معمولاً، درست بعد از بروز یک حادثه در شمشیربازی، حرکتی برای ارتقاء سطح تجهیزات به وجود می آید. خوشبختانه هر ساله احتمال شکستن تیغه های جدید ما کمتر و کمتر و تجهیزات محافظتی ما قوی تر شده است. البته هوشیاری همچنان از اهمیت بالایی برخوردار است.

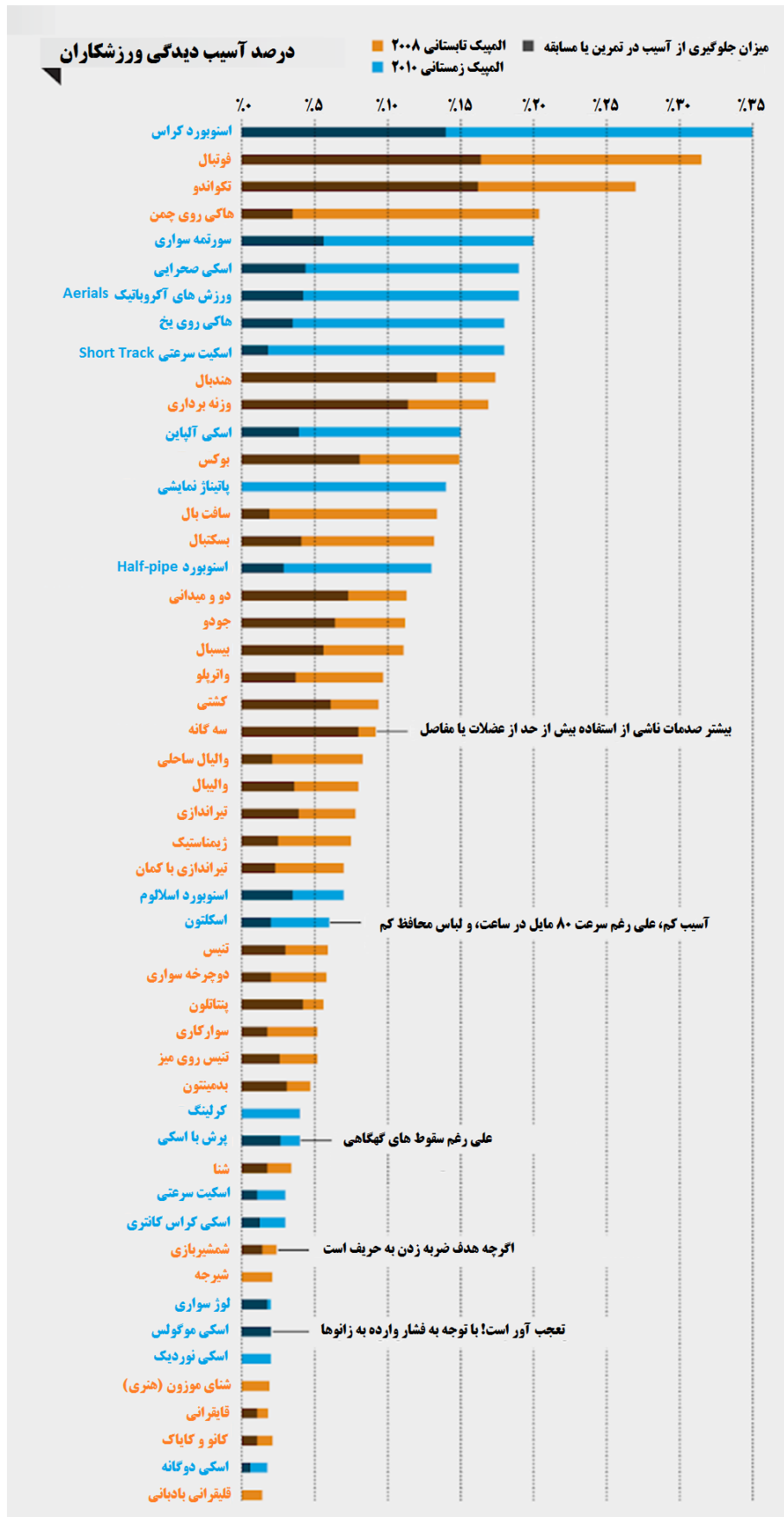
صدمات در شمشیربازی نادر است

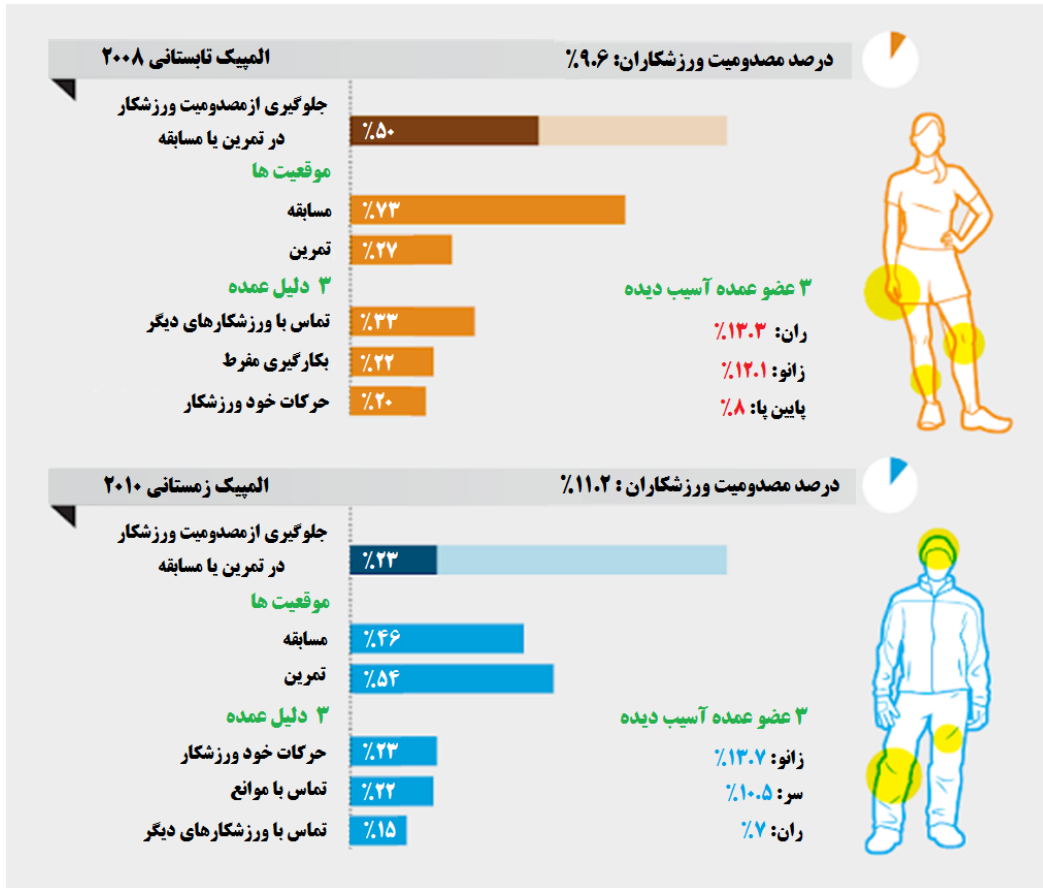
شمشیربازی مدرن فوق العاده ایمن است و آسیب های جدی در آن بسیار نادر است. پیشرفت های ایمنی که پس از مرگ اسمیرنوف در شمشیربازی انجام شد، قابل توجه بود و لازم به ذکر است که قبل از حادثه نیز آسیب دیدگی کمی وجود داشت.

امروزه شمشیربازی از هر زمان دیگری ایمن تر است. بیشتر آسیب ها در شمشیربازی مواردی مانند پیچ خوردگی مچ پا و یا کشیدگی عضله یا رباط است. آسیب هایی که نیاز به مراقبت پزشکی دارند در شمشیربازی بسیار نادر است، آن هم هیچ ارتباطی به سلاح ندارد! ضمن اینکه بیشتر آسیب ها در ورزش ما در حین تمرین رخ می دهد، و نه در حین مسابقات.

در حقیقت، مطالعه ای در مورد بازی های المپیک ۲۰۰۸ نشان می دهد که شمشیربازی در میان ورزش هایی است که کمترین میزان آسیب دیدگی را دارد. در نمودار زیر می توانید اطلاعات بیشتری در مورد میزان آسیب دیدگی مقایسه شده در ورزش های المپیک را مشاهده کنید، همه آنها براساس مطالعه و تحقیقی است که در [دانشگاه اسلو](#) انجام شده است. توجه داشته باشید که شمشیربازی در ده ورزش پایین جدول، و پایین تر از بدمینتون و تنیس روی میز قرار دارد.

در مقایسه با سایر ورزش های رزمی مانند جودو یا بوکس، میزان آسیب دیدگی در شمشیربازی کمتر است. ما از نظر مبارزه در گروه آنها هستیم و در همان رده ورزش ها قرار داریم، اما در زمینه خطر واقعی آسیب دیدگی از آنها بسیار دور هستیم.

ما اقدامات ایمنی گسترده ای برای جلوگیری از آسیب رسیدن به کسی انجام می دهیم، و تصمیم داریم که در این جبهه بسیار پیشرفت کنیم. در تجهیزات ایمنی که شمشیربازها از آن استفاده می کنند همیشه پیشرفت هایی صورت گرفته است و ما به عنوان یک ورزش مسافت زیادی را طی کرده ایم تا اطمینان حاصل کنیم که هیچ کس آسیب نبیند. این فقط در سطح المپیک نیست، بلکه در تمام سطوح این ورزش از نوجوانان گرفته تا پیشکسوتان اعمال می شود.

همه چیز در شمشیربازی لذت بخش است زیرا ما می توانیم بدون نگرانی در مورد آسیب دیدن، خود را بیش از حد به سمت پیشرفت های ایده آل سوق دهیم. پیروی از بهترین اقدامات بهداشتی و ایمنی، موضوعی است که همه بازیکنان، فارغ از سابقه آنها در شمشیربازی، موظف هستند مراقب آن باشند.

بنابراین، پاسخ کوتاه ما منفی است. شما نمی توانید به دلیل شمشیربازی بمیرید. یا حداقل، کشته شدن به سبب شمشیربازی واقعاً بعید است. اقدامات ایمنی مدرن به طرز باورنکردنی قابل اطمینان هستند، بنابراین شمشیربازها و خانواده های آنها می توانند از انجام این ورزش احساس راحتی بکنند. شما واقعاً کشته نخواهید شد!

Igor Chirashnya, Academy of Fencing Masters Blog